

Urriaren 4an
URTEAN ZEHARREKO 27. IGANDEA

Agurra

Jainko itxaropen-emailea, Espiritu Santuaren egintzari esker bere pozaz eta bakeaz betetzen gaituena, izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Eukaristian, Jainkoaren Maitasuna ospatzen dugu igandez igande. Gaurkoan Jainkoa mahastizain zintzoa bezala agertzen zaigu, eta gu mahastiko langile bezala.

Lagun diezagula Eukaristiaren ospakizunak Jainkoaren mahastiko partaide arduratsu izan behar dugula jabetzen.

Damu-otoitza

Kristok bekatuaren eta heriotzaren gain lortu duen garaipena ospatzen dugu igandean. Aitor dezagun zeruetako Aitaren errukiaren beharrean garela, bekatuak hilik, bizi berrira piztu gaitzen.

—Jesus Jauna, galdua zegoena bilatzera **e**torri zarena: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, guztion erospenerako zeure **biz**ia eman duzuna: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, zeure seme-alaba sakabanatuak **b**iltzen dituzuna: erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Jainko ahalguztidun betierekoa, ontasun guztien iturria,
guk merezi eta uste baino neurri handiagoan
betetzen dituzu gure eskariak;
isur ezazu gugana zeure errukia,
askatu gure bihotza beldur guztitik
eta eman eskatzera ere ausartzen ez garena.
Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santurekin batean
Jainko eta errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Goimailako literatur idatzia dugu Isaiasen “Mahastiko Kantua”. Aitaren jokabidea agertzen digu: langilea, zoriontsua, apala, fruitua itxaroten dakiena... nahiz mahastiak (guk) bestelako fruituak eman.

Lehenengo irakurgaia (Is 5, 1-7)

Isaias profetaren liburutik

Nire adiskidearen izenean nator kantari, maite kantu bat haren mahastiari. Bazuen mahasti bat nire adiskideak, mendi hegal gizenear. Aitzurtu zuen, harriak bildu, eta landare aukeratuak sartu. Dorrea eraiki zuen erdi-erdian eta dolarea jarri. Mahats ona itxaron zuen, eta basa-mahatsa eman zion. Orain, Jerusalem bizi zaretenok eta Judako gizakiok, izan zaitezte zuek epaile, nik eta nire mahastiak dugun auzian. Zer da nire mahastiarentzat egin ahal izan, eta egin ez dudarik? Zergatik, mahats ona itxaron izanik, hark basa-mahatsa eman zidan? Orain, beraz, jakinaraziko dizuet nik, zer egingo diodan nire mahastiari: Hesia kenduko diot, larre-soro izan dadin; inguruko horma botako diot, hankapean ibilia izan dadin.

Eremu bihurtuko dut, eta ez dute, ez inausiko, ez jorratuko; sasi eta larrek hartuko dute. Eta hodeiei aginduko diet, euririk ez dezatela egin haren gainera. Horra, bada: Israel etxea da diren guztien Jaunaren mahastia; Judako gizakiak dira hango landare aukeratuak. Jaunak zuzentasuna itxaron zuen, eta horra, odol isurketak; zuzenbidea itxaron, eta horra, garrasi hotsak.

Erantzun-salmoa (Sal 79, 9 eta 12. 13-14. 15-16. 19-20)

Jau - na, zu - re on - gi - nai - a e - ra - kus e - zai - gu -
 zu, zu - re sal - ba - me - na e - mai - gu - zu.

Egiptotik mahatsondo bat atera **ra** zenuen,
 atzerriak iraitzirik landatu **ze**nuen.
 Zabaldu ditu adarrak **itx**asoraino,
 eta muskilak **l**ibairaino. R/.

Inguruko horma zergatik dio**zu** suntsitu,
 bidez doazen guztiek dezaten **mu**rriztu?
 Basurdeek lardaska **ka** dezaten,
 basapiztiak **jan** dezaten? R/.

Itzul zakizkigu, gudari-tal**de**en Jainko,
 begira zerutik, ikus, mahatsondo honi ager za**kiz**kio:
 zeure eskuz landatu duzun al**da**ska honi,
 Zeuk indartu duzun lan**da**reari. R/.

Ez gara Zugandik **urrunduko**,
 gauzkazu bizirik eta zure izena dugu **deituko**.
 Jauna, gudari-taldeen Jainkoa, berpiztu gaitzazu;
 salba gaitezen, zeure begia leun **ager** ezazu. R/.

Bigarren irakurgaia (Flp 4, 6-9)

San Paulo Apostoluak Filipotarrei

Senideok: Ez eduki ezeren kezkarik; baizik eta beti eta beti zuen esker onezko otoitz eta eskarietan agertu zeuen eskabideak Jaungoikoari. Eta gogoeta guztiak baino handiagoa den Jaungoikoaren bakeak, gordeko ditu zuen bihotzak eta zuen gogapenak Kristo Jesusi lotuak. Gainerakoan, ene senideok, aintzakotzat hartazue, egiazko, jator, zuzen, garbi, maitagarri, izen oneko den guztia; hartu aintzakotzat onbidetsu edota goragarri den guztia. Egizue, niregandik ikasi eta hartutakoa, niregandik entzun eta ikusitakoa. Eta bakearen Jaungoikoa zuekin izango da.

Aleluia (Jn 15, 16)

Nik aukeratu zaituztet mundutik,
 joan zaitezten eta fruitu eman **dezazuen**,
 eta zuen fruituak iraun dezan **-dio** Jaunak-. R/.

Ebanjelioa (Mt 21, 33-43)

Homiliarako argibideak

Mahastia ez da gurea

Gaurko ebanjelio-zatiak proposatzen digun zatia benetan gordina da. Jakina!, beti bezala, besteen bizkarrera bota daiteke parabola horren esanahia, geure erantzukizuna eta zerikusia salbu utziz. Baina, iruditzen zait galdera asko ez ezik salaketa handia ere badaukala parabolak guretzat. Eta guretzat esatean, fededun bakoi-tzarentzat, kristau-elkartearantz, Eliza osoarentzat ari naiz esaten. Bakoitzak ikusi beharko du zer jaso nahi duen eta nola jaso nahi duen Jesusek esaten digunetik.

Nagusiak mahasti bat landatu du. Ardura guztiz eta baliabide guztiz hornitu du. Eskaini beharreko maitasun osoa bertan eskaini du. Langile batzuei uzten die, mahastiaren ardura izan eta haren emaitza bildu dezaten. Baina, langileek nagusiaren lekua hartzen dute. Eta nagusiak bidalitako mezulariak banan-banan hil egiten dituzte. Eta mahastiaren nagusi bihurtzeko ametsez, nagusiaren semea bera ere hil egiten dute. Nagusiak, bere haserrean, mahastitik bota eta gaitzetsi egingo ditu, bere mahastia beste langile batzuen esku utziz.

Historio hau juduei lotu izan zaie, haiek ez baitzuten Jainkoaren mahastia errespetatu eta Jainkoaren Seme Jesus hil egin baitzuten. Juduek ez zutela, alegia, Jainkoaren nahia onartu eta, horregatik, Jainkoaren proiekturik gabe geratu zirela, Erreinuaren mahastia galdu zutela. Eta haien jokabideari esker, jentilen edo paganoen eskura etorri zela Jainkoaren Erreinoa. Eta beharbada, Jesusen garaian parabola honek esanahi hori eta salaketa hori gorde zezakeen bere barnean. Baina, ez dut uste ordukoa eta ordukoentzat bakarrik izan zela pentsa dezakegunik.

Izan ere, juduek Erreinoa zapuztu izana guretzat dohaina jasotzeko aukera izan baldin bada, horrek ez du esan nahi besterik gabe eta betirako gurea denik. Mahastiko nagusiaren eskakizunak indarrean jarraitzen du. Eta kontua izango da, mahastia nagusiarena dela

aitortuz, haren emaitzak zintzo entregatzea. Baina, Jainkoaren nahia bere onean jaso eta onartu ordez, mahastia geurea dugula pentsatzen badugu, eta mahastia geure ondasun bezala kudeatzen badugu, juduei gertatu zitzaiena gerta dakiguke.

Jesusek bere garaian herriko agintari erlijiosoei esan zien parabola hau. Gaur egun, besteak beste, eliz arduradunok geuretzat berresan beharko dugu. Zer egin dugu eta zer egiten dugu Jainkoaren mahastiarekin? Jainkoarena dela gogoan al dugu ala geurea bagenu bezala darabilgu? Zenbaterainoko kariñoa eta ardura fina jartzen dugu mahastiaren zainketan, beraren kontua Jainkoari eman beharko diogula gogoan izanez? Askotan eliztarren batzarra ez al dugu barruti propio bihurtu?

Agintean dagoenak, eta berdin da zer aginte den, jakin behar luke «zerbitzu» batean ari dela, eta ez dela ari gauzak «bere erara» eraman ditzakeen barrutian. Baduela Norbait gainetik. Eta, azken batean, Jainkoak nahi duen bezalakoa izango dela mahastia eta hark eratuko duela mahastiaren etorkizuna nahi duen bidetik. Egia da, agintean dagoenak agindu egin behar du; baina sekula ahaztu gabe, bere agindua ez duela azken hitza, eta bere agindua berea ez duen alor batean ematen ari dela.

Ez Aita Santuak, ez gotzainak, ez apaizak, ez laikoak, ez erlijiosoak, ez inork, ez du Jainkoaren lekua bete behar. Goizero jaikitzean gogoratuko bagenu hau, seguru asko beste era batera bideratuko genuke geure agintea eta geure lana. Jainkoak bere Semea mahasti honetara bidaltzerainoko maitasuna erakutsi dio mahastiari, eta «langileak» ez luke maitasun hori galtzen utzi behar. Ez da bidezkoa.

Gaurko Elizaren gaitzak ez ote datoz, neurri batean, honetatik? Gure jokabidea ikusita, ez ote zaigu mahastia eskuetatik kendu? Kontuz! Mahastia ez da gurea!

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: Espirituak gugan sortzen duen seme-alabatzako konfiantzaz beterik, zuzen diezazkiogun gure eskariak Jaunari:

— Elizaren alde: fededun guztien testigantza biziarekin, ager diezaiela gizaki guztiei Jainkoaren salbamena.

— Herri agintarien alde: izan dezatela argitasuna gizaki guztien arteko bakea, ongizatea eta erlijio-askatasuna bermatzeko.

— Gerra eta ezina nozitzen duten herrien alde: indarkeria, suntsiketa eta mina alde batera utzi eta bizikidetzaren alde joka dezaten.

— Hemen bilduak gaudenon alde: Jainkoak argi ditzan gure bihotzeko begiak, jaso dugun deiaren handitasuna ikusteko.

Babes ezazu maitasunez Zure Eliza, Jauna, eta ez eskutik utzi Zeuk landaturiko mahastia; zaindu ezazu errukiz eta sendotu Zure indarrez, Kristogan txertaturik betiko bizitzako fruitu ugari eman ditzagun. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze ondorengo otoitza

**Jainko ahalguztiduna, sakramentu honetan parte hartzeak
ase dezala Zurekiko dugun gose-egarria
eta eralda gaitzala hartu dugun horretan.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**